

Työttömyys Ja Kone

Suomenos I. W. W:n julkaisemasta kirjasta "Unemployment and the Machine."

(Jatkoa edelliseen numeroon.)

VII

Ainoa ulospääsytie — teollisuusunionismi

Kaikki nämä ihmeellisen monimutkaiset koneet, uudet menetelmät ja teknologia, ovat niitä välineitä joiden kautta kapitalismi saavuttaa tarkoituksensa. Tämä tarkoituksiperä ei suinkaan ole monien ihmisten hyvinvointi eikä joukkojen yhteiskunnallinen hyvä. Se on väestön työtätekevän ja tuottavan osan riistäminen yhden luokan rikastuttamiseksi. Se on organisoitu järjestelmä, perustuen tälle riistolle liikevoiton kiskomiseksi yhden luokan hyödyksi. Koneet ovat ainoastaan välineitä joiden kautta omistajan ja palkkaorjan yhteiskunnallista suhdetta ylläpidetään.

Kapitalismi on järjestynyt luokkatarkoituksessa. Se saavuttaa tarkoituksensa tämän erikoismuotoisen järjestymisen kautta. Kaikki koneet, keksinnöt, prosessit ja tieteellisen tiedon kootut tulokset tehdään tätä järjestymistä palveleviksi. Korporationimuoto on luonteenomainen kapitalismille. Ennen kuin uusi keksintö tai uusi suunnitelma voidaan panna toimintaan, alistetaan se organisoinnin alaiseksi. Se kapitalisoidaan. Se tarkoittaa sitä, että sen ansaitsemiskyky — sen kyky kiskoa lisäarvoa työläisistä — arvioidaan etukäteen ja vissi pääoma-arvo asetetaan tällä odotettavissa olevalle ansaitsemiskyvylle. Tätä prospektiivista arvoa nimitetään pääomaosakkeiksi, yleisosakkeiksi, etuoikeutetuiksi osakkeiksi, tai esiintyy se ulosannettuina bondeina tai jonkun muunlaisen velan muodossa, joka on asetettu työläisten niskoille jo etukäteen, ennen tuotannon alkamista. Jokaisen työläisen täytyy omaksua osansa tästä velasta ottaessaan työpaikan. Siten siis jokainen työläinen on syntynyt velkaantuneena. Jos hän tuottaa riittävästi velan koron maksamiseen,

pidetään hänet työpaikassa. Jos hän ei voi sitä tehdä, eroitetaan hänet. Jos hänen työnsä tuottaa enemmän kuin normaalin määrän korkoa velalle, suurennetaan velkaa, antamalla ulos enemmän osakkeita, bondeja, velkatodistuksia jne. Jos velkakuorma tulee suuremmaksi kuin on työläisten tuottava kyky, tehdään kiihkeitä yrityksiä välineiden, koneiden, prosessien ja riistosuhteiden parantamiseksi. Jos siinä epäonnistutaan, sulkee "liike" ovensa tai menee vararikkoon. Jos koneet eivät voi maksaa liikevoittoa, lyödään ne romuläjään samoin kuin niiden ihmisosat — työläiset.

Omistajan ja palkkaorjan järjestetty yhteiskunnallinen suhde on se joka tuottaa lisäarvoa. Tämä suhde on se joka tuottaa lisäarvoa, huolimatta siitä mitä koneita tai mitä teknologiaa siinä prosessissa käytetään. Ja juuri tätä yhteiskunnallista suhdetta vastaan täytyy työläisten kamppaila päästäkseen taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen vapauteen. Kapitalismi on järjestynyt ylläpitääkseen tätä suhdetta. Jos koneet tulevat ylläpidettäviksi tai ylikapitalisoiduiksi, sekä niitä että myymättömiä tavaratuotteita, joita virtaa koneiden käytämisestä välineinä lisäarvon luomisessa, rajoitetaan kapitalistiluokan toimesta. Sitä voidaan nimittää "sabotaasiksi," "kontrolloiduksi taloudeksi," tai miksi hyvänsä, tulos on sama. Juuri nykyään runsaan koneiston, samoin kuin kapitalisoidun käytön alaisena olevan ylimääräisen maa-alankin käyttöä alistetaan NRA:n ja sen "koodien" alaisuuteen. Koneisiin ja maahan sijoitettu liiallinen pääoma tulee olemaan menetettyä omistajilleen, mutta toiset tulevat siitä hyötymään ja se yhteiskunnallinen suhde, joka on kapitalin sielu, tulee säilytetyksi.

On siis käymässä ilmeiseksi että min-kään muotoinen tähän riistojärjestelmään kohdistettu vastustus, mitä työläiset voivat aikaansaada, ei ole oleva mistään merkityksestä jos se tunnustaa kapitalistisen omistajan ja palkkaorjan välillä vallitsevan suhteen oikeudenmukaisuuden. Ammattiunionismi, joka on ainoastaan eräänlaatuista työvoiman välitysiikettä jossa taantumukselliset ammattiunionien virkailijat käyvät kauppaa isäntien kanssa palkkaorjain tai heidän palveluksensa myynnin välittämisestä, on ilmeisesti hyödyllinen ainoastaan riiston ikuistuttamisessa. Ammattiunionismi tunnustaa kapitalistilla olevan oikeuden riistää työtä. Se menestyy silloin kun tapahtuu paljon työvoiman vaihtumista. Se rappeutuu silloin kun aikakautinen lisäarvon ylituotanto aiheuttaa paniikin. Sen avuttomuus työläisten turvaajana lisääntyy sikäli kuin lisäarvon luominen parantuvan teknologian kautta lisääntyy. Ammattiunionismi on ainoa tekijä työväestön maailmassa joka on käynyt vankanaikaiseksi mekanisoimisen edistymisen tuloksena. Poliittinen toiminta ei ole kapitalismin vallitessa koskaan ollut muuta kuin demagogian ja yhteiskunnallisen petoksen väline, käytetty tarkoituksella pysyttää riistäjäluokka vallassa.

Siinä järjestyneen pääoman ja alistetun palkkatyöväenluokan yhteisen kunnallisen suhteen uudelleen järjestelyssä, joka nykyään tapahtuu, työläisten tehtävä, ainoana rikkauden tuottajina, käy selvemmin nähtäväksi sikäli kuin mekanisoiminen lisääntyy. Yksilötyöläinen saattaa näyttää käyneen vähemmän merkitseväksi koneellisen prosessin kasvaessa. Mutta ainoastaan yksilönä. Mitä monimutkaisemmaksi taloudellinen rakenne kehittyy, sitä organisemmiksi muuttuvat sen prosessit. Se on: sitä enemmän järjestetyiksi ja keskinäisesti riippuvaisiksi tulevat sen toimivat osat. Mutta mitä tahansa mekanillisia välineitä saatetaankin käyttää, elävä työvoima sitenkin on se joka antaa elon ja voiman koneellisille prosesseille. Työväenluokka tulee täydellisemmin järjestetyksi tuotantoa varten koneprosessien vallitessa; sen täytyy myöskin kehittyä täydellisemmin jär-

jestyneeksi kapitalistista riistoa vastustaakseen. Järjestyneen työväestön yksilöllinen yksikkö, ammattiyksikkö, piiri- tai alueellinen yksikkö, katoaa yksilöllisten prosessien kadotessa, mutta teollisuusalallinen järjestömuoto käy aina tarpeellisemmaksi edistyvän teknologian mukana.

Kaiken vallan alkulähde on edelleen tuotantopaikassa — työmaalla — jossa kaikki rikkaus luodaan. Kapitalistiluokka on jo kauan sitten luopunut eristäytymisestä ja järjestynyt luokkana, kontrolloidakseen tuotantoa. Työväenluokan täytyy tehdä samoin. Sen ainoa pelastuskeino taloudellisesta ja yhteiskunnallisesta sorrosta ja ehdottoman orjuuden asteelle painumisesta on teollisuusunionismissa. Se on Industrial Workers of the Worldin ja sen järjestömuodon perusta.

Tuodaan esille väite, että työttömiä ei voida järjestää. Vastaväite siihen on, että ei myöskään voida järjestää joutilasta pääomaa. Se yhteiskunnallinen rappeutuminen, joka tapahtuu lamaannuskausina, on yhtä tuhoisa molemmille. Mutta tosiasiana pysyy se, että järjestyneen yhteiskunnan täytyy olla riippuvainen taloudellisesta tuotannosta toimeentuloonsa ja varallisuuteensa nähden; ja tuotannon yksikkönä on edelleen työläinen — ei kone. Kun työläinen eroitetaan työstä, pysähtyy kone, pysähtyy tuotanto, pysähtyy kulutus ja pääoman sijoituksessa alkaa tapahtua nopea hajaantumisprosessi. Ja taas päinvastoin, kun tuotanto jälleen aletaan, on se työläinen joka valaa ensimmäisen liikkuvan veren ja elinvoiman takasin teollisuuteen ja tavarain vaihtoon, joka tuo takasin kapitalistisen varallisuuskauden.

Uusi teknologia ainoastaan viittaa parempiin järjestömuotoihin työläisten keskuudessa. Työtuntien lukumäärää täytyy vähentää; palkat korottaa; työväestöltä lisäarvona otetun rikkauden ylenmääräiseksi pääomaksi muuttaminen ja odotettavissa olevan ansiokyvyn kapitalisoiminen täytyy estää sen ainoan luokan toimesta jonka etujen mukaista sen estäminen on — teollisuudessa olevain työläisten. Teollisuuden työläiset on muodostettava tehokkaaksi järjestyneeksi voimaksi käyttämään

kontrollia tuotantokoneiston yli. Tämä voidaan tehdä ainoastaan sellaisen teollisuusunionismin kautta, jota I. W. W. edustaa.

Sellaisella voimalla, muodostettuna teollisuusallisen järjestörakenteen kautta, työmailla olevat työläiset ovat kykenevät muuttamaan työttömien reserviarmeijan työssä olevien järjestyneiden työläisten armeijaksi, lyhentämällä työpäivää ja kehittämällä toiminnan yhtenäisyyttä teollisuuden edelleen käynnissä pitämiseksi silloin kun nopeasti joutuva kapitalismin rappeutuminen saavuttaa lopullisen hävittävän kriisinsä. Se vastaväite, että työttömiä ei voida järjestää, ei ole yhtään pätevämpi nyt kuin se on varallisuuskautena; sillä kapitalistisen tuotannon organismi on aina ja automaattisesti luonut ja ylläpitänyt sellaisen työttömien työläisten reservijoukon. Heidän lukumääränsä lisääntyminen viimeisimpien ja tuhoisimpien paniikkien aikana ainoastaan viittaa oikeanlaisen järjestyksen kasvavaan tärkeyteen ja välttämättömyyteen työmailla — kaiken rikkauksen, kaikenpääoman ja kaiken vallan alkulähteellä. Työttömien joukon painostus järjestyneiden työläisten voimien takana tulee, jos oikeanlainen järjestyminen aikaansaadaan työmailla, vain lisäämään teollisuksien järjestyneiden työläisten voimaa, sillä se tekee aikakautiset paniikit vaarallisemmiksi hallitsevalle luokalle. Yksinpä nykyisen lamaanuoksenkin aikana, joka saavutti työläiset järjestyttömänä tai järjestyneinä ainoastaan vanhentuneihin ja epätehoisiin ammatti- tai piirimuotoihin, on kapitalistiluokka havainnut tarpeelliseksi yrittää poistaa työttömien luokkana olemassaolon vaaraa, lyhentämällä työpäivää ja työviikkoa. Teollisuusunionistisen järjestyneisyyden vallitessa tämä voima tullaan ohjaamaan tehoisampaan vaikutukseensa työväenluokan teollisuksien kontrollin eduksi, ja siten työväestön lopullinen päämäärä, ehdoton teollinen demokraatia, tullaan saavuttamaan.

Siihen mennessä kansainvälisen kapitalismin laaja sekasortoisuus voi ainoastaan lisääntyä, lisääntyvän keskittymisen ja mekanisoinnin mukana. Ei löydy mitään eh-

dotonta parannuskeinoa työttömyydelle järjestelmässä joka perustuu lisäarvolle. Ei löydy mitään muuta menettelytapaa yhteiskunnan uudelleen järjestämiseksi järkipäiselle perustalle ja yhteensoveltuvaksi ja kumouksellistuneiden teollisten prosessien kanssa, paitsi työläisten kontrolli teollisuuksissa ja lisäarvolle perustuvan hintajärjestelmän poistaminen. Ja löytyy ainoastaan yksi yhteiskunnallisen ja taloudellisen järjestyksen muoto joka osoittaa tien tähän tulokseen — teolliseen kansanvaltaan — ja se on Industrial Workers of the World. Järjestyminen teollisuusaloitain, välittämättä ammattitaidosta tai ammattialasta; välittämättä rodusta, ihonväristä, uskonnosta tai kansallisuudesta. Kansainvälinen työväestön voimien kokoaminen Yhteen Suureen Unioniin, ei ainoastaan voimien kehittämiseksi jokapäiväistä kamppailua varten kapitalistiluokkaa vastaan, jota ei voida välttää, mutta ylläpitämään tuotantoa järkipäisellä ja järjestetyllä tavalla, ravinnon, verhon ja suojan hankkimiseksi ihmisjoukoille sinä nopeasti lähestyvänä aikana jolloin kapitalismi on lopullisesti osoittava itsensä mahdottomaksi ja lakkaa olemasta. I. W. W., perustettu vuotena 1905, on nykyaikaisen teollisuuden kuvastus ja siitä kasvanut. Se ei ole mikään haaveellinen utopiasuunnitelma, mutta johdonmukainen toimintalinja, nykyaikaisen teollisuuden kehittämä ja sen piirteitä vastaava, yhteiskunnan säilyttämiseksi. Se on uuden yhteiskunnan alkusolu, vanhan kohdussa kehittynyt. Työläinen joka lukee sen kirjallisuutta ja periaateselostuksen, on tietoisesti varustautunut suorittamaan osansa siinä kiertämättömässä luokkienvälisessä kamppailussa teollisuuden kontrollista, joka lähenee nopeasti. On paljon parempi olla siten varustautunut toimimaan tietoisesti kuin tulla syötyksi kapitalismin romahduksen lopulliseen kaaokseen, kuten työläiset ovat tulleet syöstyiksi nykyiseen työttömyyshelvettiin, kurjuuteen ja kuolemaan, ilman varoitusta ja ilman tietoisuutta tai järjestyntä voimaa itsensä auttamiseksi.

Työläinen joka lukee I. W. W:n kirjallisuutta ja järjestyty teollisuusunioniin I. W.

W:n lipun alla, ei siten ainoastaan valitse parasta tietä pikaisen lievennyksen saamiseksi työttömyydestä, mutta myöskin varmistaa sen järjestyneen keskussolun muodostumista, jonka ympärille työläisten täytyy kokoontua siinä sekasorrossa jonka kapitalismi kiertämättömästi aiheuttaa. Tuotanto käyttöä varten, eikä liikevoittoa varten, on edistyvän koneellisen tuotannon lo-

pullinen kehitysaste. I. W. W. ainoastaan osoittaa tien tähän kehitykselliseen ratkaisuun ja valmistaa työläiset sen varalle. Siihen mennessä se, saaden uskollista tukea työläisiltä, varustaa keinon työväestön luokkavoiman kasvattamiseksi ja säilyttämiseksi, niin teollisen rauhan, kuin teollisten kamppailujenkin aikoina.

Kehityskö Lisännyt Työläisten Taakkaa Ja Hyödyttänyt Harvoja?

Kirj. VILON SAKKI

DLEENSÄ vallitsee sellainen ajatus, että taloudellisesta, samoin kuin yleensä kaikesta inhimillisestä kehityksestä olisi ollut kaikille yhteiskunnan jäsenille, ihmisille, hyötyä. Niin nopeassa tahdissa kuin kehitys on muutaman viimeisen vuosikymmenen aikana mennyt eteenpäin, niin minkäläiset siitä on olleet seuraukset ja tulokset? Pysähdymme hetkeksi ja luomme lyhyen silmäyksen parin, kolmen vuosikymmenen ajan taakse päin, minkälaista oli silloin ja minkälaiseksi tilanne sittemmin on kehittynt.

Lyhyesti vastattuna, työläisten asema oli silloin parempi kuin mitä se on ollut myöhemmin ja mitä myöhemmälle on päästy niin sitä huonommaksi se on tullut. Silloin oli kaikilla rahaa ja tulivat jotakuinkin omillaan toimeen. Raha liikkui ja jonkinlaista ansiota oli melkein poikkeuksetta aina saatavissa; heikoinen kykeni hankkimaan toimeentulonsa. Työttömyys avustuksia ei juuri tunnuttakaan. Tosin palkat eivät olleet silloin niin kovin suuria, vaan elinkustannuksetkin olivat myöskin halvemmat. Työkiihko ei myöskään silloin ollut tappavaa, eikä niin orjallista kuin nykyisin. Farमारit silloin tulivat toimeen kohtalaisen hyvin. Tuhansia silloin meni ja aloitti farmauksen villeissä metsissä se-

kä suuremmitta vastuksitta ominapuineen hankkivat toimeentulonsa.

Kehitys ja elintasosuhteet silloin lienevät olleet rappusta alhaisemmalla asteella. Voitaaisiinko se vierittää kehitymättömyyden ja myöskin kokemattomuuden syyksi, että silloin Europasta tänne saapuneet ylen runsaassa mittakaavassa antaantuivat väkijuomapaheeseen ja siten joutuivat sen uhriksi. Mutta olisiko sanottu, etteikö nyt kävisi samalla tavalla jos vain olisi rahaa käytettävänä. Olipa sen kanssa miten tahansa; seuraamme mitä sitten on tapahtunut.

Kun autotuotannon kehitys alkoi ja pääsi vauhtiinsa toi se mukanaan useita muita uusia tuotantoaloja. Uudet keksinnöt ja yleensä tekniikan kehittyminen on ollut aivan hämmästyttävää. Maailman sota vielä lisäsi vauhtia tälle kehitykselle. Koneiden kehittymisen mukana aivan kuin automaattisesti kehitettiin myöskin työkiihko. Kokeiltiin ja laskettiin aikamäärien mukaan kuinka paljon milläkin koneella voitiin saada valmista aikaan ja jos toinen työläinen voisi vielä saada samasta koneesta hiukan paremman tuloksen. Vuosi vuodelta tämä kehitys on tullut täydellisemmäksi, niin että nyt jo suurelta osalta koneet toimivat aivan automaattisesti. Säh-